

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112237894
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5112237894.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Žiline, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporcovi: N. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, F. F. o zaplatenie 8.315,71 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcyni náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 10.10.2012 domáhal pôvodne voči odporcyni zaplatenia 8.315,71 eur spolu s úrokom z omeškania 9,00 % ročne zo sumy 7.97,28 eur od 22.4.2012 do zaplatenia.

Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 28.6.2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Postupca a odporca uzatvorili dňa 22.2.2008 Zmluvu č. 424326717 ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe uvedenej Zmluvy Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zákona č.258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Nakoľko si odporca neplnil v stanovených termínoch splátky, porušil svoju povinnosť podľa zmluvy a odporca odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na zaplatenie peňažnej sumy vo výške 8.395,71 eur pozostávajúcej z istiny 7.777,28 eur, riadneho úroku 93,38 eur a úroku z omeškania 519,07 eur a ostatného príslušenstva 8,98 eur. Ďalej uviedol, že si uplatňuje zákonný úrok odo dňa 22.4.2012 po účinnosti postúpenia pohľadávky.

Na výzvu súdu na špecifikovanie uplatnených nárokov uviedol, že veriteľ uzatvoril s odporcom Zmluvu o splátkovom úvere na základe ktorej mu poskytol úver vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorý sa dlžník zaviazal splácať s úrokovou sadzbou vo výške 12,35% p.a., podľa čl. I. sa ďalej zaviazal platiť poplatok za správu úveru 1,99 eur mesačne a 74,69 eur uhradený z prostriedkov úveru. Úver mal splácať v 120-tich splátkach po 74,69 eur mesačne k 20 dňu v mesiaci. Dohodnutý bol v sadzobníku poplatkov úrok z omeškania vo výške 26,40%. Pôvodný veriteľ postúpil na navrhovateľa dňa 15.12.2011 sumu 8.395,71 eur pozostávajúcu z istiny 7.777,28 eur, riadneho úroku 93,38 eur a úroku z omeškania 519,07 eur a ostatného príslušenstva 8,98 eur. Istina pozostáva z neuhradeného úveru, poplatkov a zmluvných úrokov. Najskôr uviedol, že odporca uhradil sumu 4.195,44 eur (podanie zo dňa 13.5.2013 čl. 58), neskôr

uviedol uhradenú sumu 206,85 eur z čoho bolo na istinu započítané 205,26 eur a 1,59 eur na úrok z omeškania, na pojednávaní uvádzal uhradenú sumu 80,- eur. Poplatky za správu účtu a upomienky bolo vo výške 170,28 eur, zmluvné úroky boli v celkovej výške 2.833,17 eur a boli počítané z istiny a splatného zmluvného úroku. Úrok z omeškania v sume 519,07 eur bol uplatnený vo výške 26,40% ročne v zmysle sadzobníka z neuhradených zostatkov mesačných splátok a úrok vo výške 93,38 eur bol z istiny 7.777,20 eur za obdobie od 1.11.2011 do 20.11.2011 za 19 dní vo výške 12,35% ročne v sume 50,69 eur a za 16 dní od 21.11.2011 do 6.12.2011 vo výške 42,69 eur. Suma 5,98 eur je poplatok za správu úveru z 20.11.2011 do 6.12.2011.

Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/39/2013-136 zo dňa 17.6.2014 tak, že odporkyňu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi 3.154,04 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 16.12.2011 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku a návrh vo zvyšnej časti zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že ich odporkyňa nepriznal.

Dôvodom bola skutočnosť, že súd nemal preukázané naplnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., a to písomnú výzvu banky na splnenie podmienok, nemal ani preukázané odstúpenie od úverovej zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka zo strany pôvodného veriteľa. Hoci postúpenie pohľadávky predstavuje spôsob singulárnej cesie, mohol navrhovateľ nadobudnúť len splatné nároky, teda neuhradené splátky úveru splatné do dňa postúpenia pohľadávky. Navrhovateľ nemohol vstúpiť do všetkých práv a povinností postupcu zo spotrebiteľského úveru, ale len do rozsahu pohľadávky. Pohľadávkou je potrebné rozumieť nie záväzok na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ale splatné nároky, ktoré môže banka prevádzať. Postúpeniu všetkých nárokov pôvodného veriteľa na navrhovateľa bráni aj to, že podľa zmluvy o splátkovom úvere Slovenská sporiteľňa a. s. mala spravovať úver na úverovom účte, za ktorý bola dohodnutá odplata a navrhovateľ nie je bankou ani peňažným ústavom, ktorý by bol oprávnený viesť úverový účet a spravovať nároky z úveru na účte. Ďalej uviedol, že právny predchodca navrhovateľa nepostupoval transparente a bez legitímneho dôvodu uplatňoval úroky nielen z požičanej sumy, ale z tzv. kumulovanej istiny, teda splatnej istiny povýšenej o splatné úroky, poplatky, sankcie, teda uplatňoval tzv. anaticizmus (úročenie úrokov), čo súd pokladal za postup v rozpore so zákonom ako aj s obchodnými zvyklosťami, pričom pre svoj postup neuviedol žiadne náležité odôvodnenie, takýto postup je aj v rozpore s ustálenou súdnou judikatúrou, súd stanovil nároky podľa amortizačnej tabuľky splátok, resp. z počtu splatných splátok po odpočítaní prijatých úhrad od jednotlivých splátok. Úroky z omeškania je možné uplatňovať len v prípade omeškania so splnením peňažného záväzku, teda ak by bol dlžník v omeškaní. Skutočnosť, že by malo byť odstúpené od zmluvy zo strany pôvodného veriteľa navrhovateľ odmietal a to aj pri poukázaní súdu na položky z 30.06.2008 označenej ako odúčtovanie istiny ANI s evidenciou zostatku vo výške 151.687,39 eur, kedy by však uplatnený nárok bol vzhľadom na uplatnenie nároku v súdnom konaní 26.10.2012 premičaný. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal odporkyňu na úhradu splátok splatných do postúpenia pohľadávky, teda so splatnosťou poslednej splátky 20.10.2011 po odpočítaní úhrad prvých dvoch splátok v plnom rozsahu a následne započítaní úhrad 20.05.2008 vo výške 1.080,51 Sk, 10.06.2008 vo výške 621,1 Sk, 10.07.2008 vo výške 29,- Sk, teda v sume 3.154,04 eur. Zároveň odporkyňu zaviazal na úhradu úroku z omeškania vo výške 9 % ročne od 16.12.2007 (deň nasledujúci po vyčíslení pohľadávky po jej postúpení) do zaplataenia.

Na základe podaného odvolania odvolací súd uznesením č.k. 8Co/12/2015-166 zo dňa 29. júna 2015 zrušil rozsudok v zrušujúcej časti ako aj v časti rozhodnutia o náhrade trov konania. Poukázal na to, že prvostupňový súd sa nepokúsil odstrániť rozpory v tvrdení navrhovateľa, ktorý v návrhu na začatie konania uviedol, že odporkyňa nespĺnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy, z ktorého dôvodu postupca odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy (čl. 2) a následne v odvolaní tvrdí, že nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a záväzkovo-právny vzťah jeho právny predchodca neukončil, keď na pojednávaní dňa 17.06.2014 splnomocnený zástupca navrhovateľa predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru navrhovateľom zo dňa 23.01.2012 adresované odporkyňu. Z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 1599/2011/CE zo dňa 15.12.2011 pritom vyplýva, že odporkyňa bola ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní 1251 dní (čl. 29), pričom istina po splatnosti predstavuje sumu 7.777,28 eur. Navrhovateľ zároveň v listine zo dňa 20.09.2012 - pokus o zmier - oznámil odporkyňu cit.: „Dňa - bola pôvodným veriteľom Slovenská sporiteľňa, a. s. vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť Vám bola oznámená.“ Vzhľadom na uvedené vzájomne si odporujúce skutočnosti bolo zo strany prvostupňového súdu nevyhnutné odstrániť nezrovnalosti a zistiť, či zo strany právneho predchodcu navrhovateľa došlo k odstúpeniu od zmluvy, alebo či došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu. Uvedené zistenie má

relevanciu nielen vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii navrhovateľa, ale aj vo vzťahu k prípadnému premlčaniu uplatneného nároku navrhovateľa. Je zrejmé, že súd prvého stupňa si túto skutočnosť uvedomoval, keď na str. 6 rozsudku konštatoval, že skutočnosť, že by malo byť odstúpené od zmluvy zo strany pôvodného veriteľa čo navrhovateľ odmietal, a to aj pri poukázaní súdu na položky z 30.06.2008, kedy by však uplatnený nárok bol vzhľadom na uplatnenie nároku v súdnom konaní dňa 26.10.2012 premlčaný, napriek tomu však nezrovnalosti v tvrdeniach navrhovateľa odstrániť nepokúsil. V súvislosti s tým odvolací súd poukázal aj na pochybenie v postupe okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktoré môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ prostredníctvom splnomocneného zástupcu podaním zo dňa 13.06.2014 (č.l. 125) navrhol vykonať dokazovanie vo vzťahu k účtovaniu úrokov z kumulovanej istiny výzvou na pôvodného veriteľa Slovenskú sporiteľňu a. s., na uvedenom návrhu - výzve na pôvodného veriteľa - na doplnenie dokazovania zotrval aj na pojednávaní dňa 17.06.2014 (č.l. 129). Z obsahu spisu, ani napadnutého rozhodnutia však v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. nie je zrejmé ako sa súd s uvedeným návrhom vysporiadal, z akého dôvodu nepovažoval vykonanie tohto dôkazu za potrebné (keďže z obsahu spisu je zrejmé, že súd tento dôkaz nevykonával), najmä keď v napadnutom rozsudku konštatoval, že už právny predchodca navrhovateľa postupoval netransparentne a bez legitímneho dôvodu.

Podaním zo dňa 10.12.2015 navrhovateľ špecifikoval pohľadávku výpočtom úrokov, istiny z ktorej sa úroky počítali ako aj zloženia „istiny“ základu pre výpočet úrokov. Súd preskúmaním spôsobu výpočtu jednoznačne zistil, že navrhovateľ si uplatňuje nároky z anatocizmu, teda keď k požičaným prostriedkom - istine pripočítaval splatné úroky a poplatky a tieto následne úročil dohodnutým zmluvným úrokom. Navyiac z omeškaných - splatných úrokov a poplatkov si uplatňoval aj úroky z omeškania. Uvedené konanie nemá oporu v zákone, je a musí byť považované za konanie v rozpore s obchodnými zvyklosťami a dobrými mravmi, je ho potrebné vyhodnotiť ako úžeru, keď pri omeškani sa násobia sankcie a pohľadávka rastie násobne. Pritom ust. § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka jasne stanovuje, že od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. Tým, že veriteľ kumuloval istinu, zvyšoval úrokové zaťaženie a vytvoril stav, keď už dlžník nebol schopný splácať záväzky dohodnutými splátkami a vystavil ho do núdze s následkami predčasnej splatnosti celého záväzku.

Ďalej navrhovateľ k aktívnej legitímácii uviedol, že zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto ustanovenia je zrejmé, že účelom predmetného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Aj podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom predmetného ustanovenia prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Zastáva názor, že aj prípadné porušenie povinnosti vyplývajúcej z § 92 ods. 8 ZoB nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 ZoB, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade odporcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihniteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 ZoB. Poukázal na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD., LL.M. publikovanom v časopise Súkromné právo č. 1/2015 podľa ktorého účelom § 92 Zákona o bankách je úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách nehovorí nič o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávky, ale iba o podmienkach, za splnenia ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Hlavný účel § 92 Zákona o bankách bol aj podľa dôvodovej správy prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Vzhľadom na uvedené navrhuje vykladať vzťah medzi bankovým tajomstvom a platnosťou postúpenia pohľadávky tak, ako to urobil český najvyšší súd, resp. nemecký Spolkový súdny dvor, a to, že porušenie bankového tajomstva vrátane porušenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách nevedie k súkromnoprávnej sankcii v podobe neplatnosti postúpenia, ale k sankciám, predpokladaným Zákom o bankách. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. To znamená, že ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť

postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo ZoB. S nedoručením takejto výzvy teda nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo ZoB, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle ust. § 50 ods. 1 ZoB.

V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 12.10.2015, sp. zn. 8C/67/2013: „Voči uplatnenému nároku neboli dôvodné námietky vedľajšieho účastníka na strane odporcu vychádzajúce zo skutkového zistenia o tom, že pôvodný- veriteľ - banka pred postúpením pohľadávky nevyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru. Vedľajší účastník na strane odporcu toto skutkové zistenie interpretoval tak, že nedostatok vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a z toho plynúca skutočnosť, že banka postúpila pohľadávku, ktorá nebola v celom rozsahu splatná, spôsobuje neplatnosť medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a navrhovateľom dňa 15.12.2011 uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávky, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. S takýmto právnym posúdením sa stotožniť nemožno. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Je zrejme, že ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov obmedzuje právo banky postupovať nesplátne pohľadávky. Zo systematického zaradenia tohto obmedzenia je však zrejme, že účelom tejto povinnosti je ochrana bankového tajomstva, konkrétne to, aby pri postupovaní pohľadávok, neboli tretie subjekty oboznamované s údajmi bankového tajomstva. Preto porušenie povinnosti vyplývajúce z § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov nemožno spojiť s občianskoprávnym následkom neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, keďže norma obsiahnutá v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, nezakladá občianskoprávnu povinnosť vo vzťahu ku klientovi banky, v tomto prípade odporcovi, ale administratívnu zodpovednosť postihnuteľnú Národnou bankou Slovenska podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov. Inak povedané, porušenie administratívnoprávnej povinnosti v súvislosti s uzavieraním zmluvy o postúpení pohľadávky alebo plnením zo zmluvy - postúpením pohľadávky nezakladá neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky alebo to, že by nedošlo k platnému plneniu zo zmluvy spočívajúcemu v postúpení pohľadávky. Takéto protiprávne konanie zo strany banky zakladá výlučne banky zodpovednosť podľa § 50 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov." ako aj rozhodnutie Okresného súdu Prievidza zo dňa 30.03.2015, sp. zn. 12C/63/2014, podľa ktorého: „Vychádzajúc z Prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol dlžník v omeškaní 1822 dní a výška omeškaných splátok predstavuje 11.573,91 eur, čo predstavuje viac ako 80 splátok. Počet dní omeškania 1822 predstavuje taktiež omeškanie aspoň 3 roky, i keď zrejme dlžník plnil čiastočne dlh, pretože v prílohe sa uvádza posledné plnenie 126,63 eur dňa 08.09.2006. V zmluve o postúpení pohľadávok v čl. IV. bod 4.2d/Slovenská sporiteľňa, a.s. vyhlásila, že pohľadávky spĺňajú predpoklady na postúpenie podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Vychádzajúc z uvedených skutočností a za situácie, že odporca ako dlžník postúpenie pohľadávky z dôvodu uvedeného v § 92 ods. 8 zákona o bankách nenamietal, súd považoval postúpenie pohľadávky aj z tohto dôvodu za platné, pretože omeškanie dlžníka bolo evidentne dlhšie ako 90 dní. Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom navrhovateľa odporcovi odporca v konaní nenamietal. Je však nepravdepodobné, že by SLSP pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 ods. 8 citovaného zákona, podľa ktorého ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú výzvu banky. "

Navrhovateľ v ďalšom poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil súdu výzvu právneho predchodcu navrhovateľa zo dňa 25.09.2008, adresovanú odporcovi, ktorou právny predchodca navrhovateľa pred postúpením pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB vyzval odporcu na úhradu omeškaných splátok, čím bolo v konaní preukázané, že právny predchodca navrhovateľa konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 ZoB a teda nedošlo k porušeniu bankového tajomstva. Ak by aj navrhovateľ pripustil, že ust. § 92 ods. 8 ZoB upravuje podmienky platnosti postúpenia pohľadávky banky na inú osobu (čo navrhovateľ nepripúšťa), tak zo znenia ust. § 92 ods. 8 ZoB nevyplýva, že predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná.

Z gramatického výkladu nielen prvej, ale aj druhej vety tohto ustanovenia je zrejme, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy - pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Ak sa v prvej vete súvetia použil pojem peňažný záväzok ako celok s tým, že zákonodarca jednoznačne

identifikoval súčasne aj pojem časť peňažného záväzku, je potom zrejmé, že ak v druhej vete súvetia použije pojem z prvej vety súvetia, bude ho chápať v tom istom význame. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia. V ňom sa uvádza nasledovné: „Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.“ Toto ustanovenie nadväzuje na predchádzajúcu, teda prvú vetu ustanovenia. Jeho zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškaní, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Predmetné ustanovenie je teda potrebné vykladať tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nie len časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by predmetné ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v predmetnom ustanovení výslovne uvedené. Uvedený názor je zrejmý aj zo samotného logického znenia daného ustanovenia, inak by nebolo formulované v tom zmysle, že ak je klient v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, ale bolo by formulované v tom zmysle, že časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, môže byť predmetom postúpenia.

V tejto súvislosti navrhovateľ poukázal na Uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/511/2015 zo dňa 09.12.2015, v zmysle ktorého: „Odvolací súd sa však nestotožňuje s názorom okresného súdu v tom, že v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách nie je možné postúpiť pohľadávku banky alebo pobočky zahraničnej banky, resp. tie splátky úveru, ktoré ku dňu postúpenia pohľadávky neboli splatné a s ktorými klient nebol dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Takýto výklad uvedeného ustanovenia nie je správny a záver okresného súdu ohľadom postúpenia úveru banky na nebankový subjekt nie je dôsledný a nevylučuje ho práve ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, v zmysle ktorého, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti (to treba zdôrazniť) svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku (teda celému peňažnému záväzku) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe ktorá nie je bankou aj bez súhlasu klienta. Uvedené ustanovenie nehovorí o tom, že by banka nemohla postúpiť pohľadávku na nebanku z neukončeného „živého“ úveru.“ Vzhľadom k uvedenému je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok, vrátane jeho príslušenstva. Zmluvné strany si v zmluve o splátkovom úvere dojednali plnenie v splátkach s presným stanovením termínov splatnosti jednotlivých splátok. Odporca sa dostal do omeškania, uvedené termíny neplnil a právnomu predchodcovi navrhovateľa tým vzniklo právo pristúpiť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Navrhovateľ pre úplnosť zároveň uvádza, že toto oprávnenie postúpením pohľadávky prešlo na navrhovateľa, ktorý by bol oprávnený mimoriadnu splatnosť vyhlásiť.

Osobitne poukázal na právnu úpravu v ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 524 ods. 2 OZ 5 ako aj zmluvnú úpravu podľa článku V. bod 1. Zmluvy o postúpení pohľadávok Predmetom tejto Zmluvy je dohoda Zmluvných strán o odplatnom postúpení Pohľadávok v celkovej výške a to so všetkým právami, ktoré sú spojené s postupovanými Pohľadávkami a za podmienok uvedených v tejto Zmluve.

Ďalej uviedol, že podľa bodu 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) Ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany Klienta... ..Banka je oprávnená:

vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti,

vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede Banky nastáva okamžite, bez výpovednej lehoty, dňom jej doručenia Klientovi (...)Postúpením pohľadávky sa stal sám navrhovateľ veriteľom pohľadávky, pričom základným právom veriteľa je v zmysle § 488 OZ právo na plnenie od dlžníka záväzkového vzťahu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje právo veriteľa požadovať splatenie svojej pohľadávky. Na základe uvedeného považujem za nesporné, že spolu s postúpenou pohľadávkou prešli na navrhovateľa všetky práva s touto pohľadávkou spojené, teda aj právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.

Zosplatenie dlhu veriteľom znamená, že dlh už nie je možné zo strany dlžníka zaplatiť v splátkach. V dôsledku nesplnenia povinností dlžníkom sa stáva splatný celý dlh vyhlásením jeho zosplatenia. Táto

skutočnosť však nemá žiadny vplyv na výšku dlhu dlžníka, týka sa výlučne spôsobu zaplatenia jeho dlhu a závisí výlučne od vôle veriteľa. V nadväznosti na uvedené navrhovateľ zastáva názor, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky.

Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29.05.2015, sp. zn. 8Co/163/2015: „ Je taktiež nepochybné, že bol oprávnený predmetnú pohľadávku postúpiť na tretiu osobu, teda i na navrhovateľa, k čomu v danej veci došlo zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.11.2009. V súvislosti s postúpením pohľadávky odvolací súd zdôrazňuje, že spolu s ňou na postupníka (navrhovateľa) prešli aj všetky ďalšie oprávnenia veriteľa, vyplývajúce z úverového vzťahu, vrátane oprávnenia vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru v prípade jeho nesplácania. Nesprávny je preto záver prvostupňového súdu, že navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru, a návrh bol preto podaný predčasne." a rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 04.11.2015, sp. zn. 7Co/540/2015: „Krajský súd však nepovažuje za správny záver okresného súdu, že v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/20G1 (Zákona o bankách) a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom z 27.06.2013 došlo len k postúpeniu časti pohľadávky a z tohto dôvodu, že by bolo dôvodné priznať len postúpené (splatné) pohľadávky do dňa postúpenia. Zo znenia ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách takýto výklad nevyplýva."

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávanie sa nedostavila odporkyňa, ktorá neúčast' neospravedlnila, pričom doručenie predvolania mala vykázané náhradným spôsobom. Nakoľko súd nezistil dôvody pre odročenie pojednávania, vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v neprítomnosti odporkyne.

Na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že zotrváva na podanom návrhu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

Pokusom o zmier z 20.9.2012, bola odporkyňa vyzvaná na úhradu 8.465,71 eur.

Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli zmluvu o splátkovom úvere č. 0424326717 zo dňa 22.2.2008 na základe ktorej sa právny predchodca navrhovateľa SLSP a.s. zaviazal poskytnúť odporkyňi úver vo výške 150.000 Sk ako bezúčelový úver pri úrokovej sadzbe premenlivej vo výške 12,35 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy s bezhotovostným poskytnutím prostriedkov pri dohodnutom spracovateľskom poplatku 3699 Sk, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne. Účastníkmi bola dohodnutá splátka vo výške 2.250 Sk so splatnosťou prvej splátky 20.3.2008 pri počte 120 splátok splatných k 20-temu dňu v mesiaci so stanovenou konečnou splatnosťou úveru 20.2.2018. RPMN bola uvedená vo výške 14,77 %, celkové náklady spojené s úverom vo výške 124.157,30 Sk.

Súd zistil, že medzi navrhovateľom ako postupníkom a Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom bola uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok č. 1599/2011-CE medzi SLSP a.s. a EOS KSI Slovensko s.r.o. spolu s oznámením o postúpení pohľadávky postupcom zo dňa 27.12.2011, ktoré podľa podacieho hárka bolo odoslané na adresu odporkyne pod RR03457439.

Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky bol postupovaný zostatok pohľadávky vo výške 8.395,71 eur z toho na istine 7.777,28 eur na úrokoch 612,45 eur, riadnych úrokoch 93 eur, úrokoch z omeškania 483,48 eur a 35,59 eur poplatkov 5,98 eur spolu prísl. pohľadávky 618,43 eur, pri počte dní z omeškania 1251, úrokovej sadzbe 12,35 % a dátum poslednej úhrady 10.7.2008.

Súd zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporkyňou dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 20.3.2012, ktorou odporkyňa uznala celkový záväzok vo výške 9.006 eur pozostávajúci z istiny vo výške 7.777,28 eur a ostatného príslušenstva 612,45 eur, z úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 7.777,28 eur od 15.12.2011 do splatnosti poslednej splátky, pričom odporkyňa mala záväzok splatiť v splátkach vo výške 80 eur. K dohode bol uzavretý splátkový kalendár.

Sú v konaní oboznámil aj prehľad transakcií úveru č. 424326717 od 21.2.2008 do 31.10.2011, ako aj výpis z účtu za obdobie od 12.11.2011 do 2.4.2013. Podľa výpisu transakcii na účte odporkyne v SLSP a.s. od 21.2.2008 do 31.10.2011 vrátane výpisu z účtu zo dňa 2.4.2013 bolo na účte evidované čerpanie

4.979,08 eur, počiatočný zostatok vo výške 8.236,55 eur, suma splátok 7.777,28 Sk, k 14.12.2011 bol evidovaný odpis istiny 7.777,28 eur s poslednou položkou 14.12.2011.

Podľa rozpisu úhrad odporkyne uhradila dňa 20.3.2008 čiastku 2.250 Sk, 20.4.2008 čiastku 2.250 Sk, 20.5.2008 čiastku 1.080,51 Sk, 10.6.2008 čiastku 621,1 Sk, 10.7.2008 29 Sk.

Listom zo dňa 25.9.2008 oznámil veriteľ - Slovenská sporiteľňa a.s. na adresu odporkyne, že je v omeškaní s úhradou pohľadávky vo výške 7.268,49 SKK (241,27 eur) a bola vyzvaná na jej zaplatenie do 10-tich dní.

Listom zo dňa 23.1.2012 vystaveným navrhovateľom zaslaným na adresu odporkyne označeným ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, bola odporkyňa navrhovateľom vyzvaná, aby najneskôr do 2.2.2012 uhradila 8.620,50 eur.

Podľa § 132 O.s.p., dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. dd doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného do 14.01.2009, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania určené v zmluve, inak o 10 % vyššie, než je základná úroková sadzba Národnej banky Slovenska uplatňovaná pred prvým kalendárnym dňom kalendárneho polroka, v ktorom došlo k omeškaniu.

Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného od 15.01.2009, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatennej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Podľa §517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z. je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. zákona o bankách Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárných dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

V konaní si uplatňoval navrhovateľ nároky, ktoré nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 15.12.2011.

V konaní nebolo sporné a jednoznačne navrhovateľom bolo vymedzené, že nárok je zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0424326717 zo dňa 22.2.2008 na základe ktorej sa právny predchodca navrhovateľa SLSP a.s. zaviazal poskytnúť odporkyni úver vo výške 150.000 Sk ako bezúčelový úver pri úrokovej sadzbe premenlivej vo výške 12,35 % ročne v deň uzatvorenia zmluvy s bezhotovostným poskytnutím prostriedkov pri dohodnutom spracovateľskom poplatku 3699 Sk, poplatok za správu úveru 60 Sk mesačne, ktorý mala odporkyňa ako dlžníčka splácať splátkami vo výške 2.250 Sk so splatnosťou prvej splátky 20.3.2008 pri počte 120 splátok splatných k 20-temu dňu v mesiaci so stanovenou konečnou splatnosťou úveru 20.2.2018.

Prvostupňový súd opätovne vyhodnotil aktívnu legitimáciu navrhovateľa.

Súd pri hodnotení poukazuje na závery vyslovené súdmi pri hodnotení tejto skutočnosti súdmi SR vzťahujúcimi sa na prejednanú vec.

Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.05.2015 sp. zn. 6Co/203/2015: „Z ust. § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z. (zákon o bankách) vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V odseku 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlh, a to aj osobe, ktorá nie je bankou“. Pokiaľ teda Slovenská sporiteľňa, a.s., postúpila zmluvou z 21. 10. 2010 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu Advokátskej kancelárii Havel & Holásek, spol. s r.o., postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák.č. 482/2001 Z.z.. Totiž keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa a.s., nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 21. 10. 2010 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Obč. zák.. Vzhľadom na to v súlade so zásadou, že nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má, je neplatnou aj zmluva z 1.12.2010, ktorou Advokátska kancelária Havel & Holásek, spol. s r.o., postúpila predmetnú pohľadávku žalobcovi. Žalobcovi preto v spore chýba aktívna vecná legitimácia. Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je subjektom oprávneným poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej rézii ani spravovať. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkonom, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na to žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru.“

Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 11.3.2015 č.k. 4Co/145/2014-341 potvrdil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 07. 05. 2014 č.k. 8C/156/2012-279, ktorým bola žaloba zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobcu s nasledujúcou argumentáciou: „Podľa názoru súdu mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca zdôrazňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní. Pod formuláciou „pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku“ treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pripustením argumentácie žalobcu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní z omeškania dlžníka splácať zročné splátky by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek „živý“ úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktorú sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú (v prejednanom prípade bolo poskytnutie úveru dohodnuté na 10 rokov) na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách po dohľad NBS, čo vy bolo v rozpore s účelom vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným - nebankovým subjektom. Tento postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.“

Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia vo vzťahu k ust. 92 ods. 8 zákona o bankách taktiež argumentoval, že „V prípade tohto konkrétneho úveru súčet všetkých omeškaní odporcov so splnením svojho peňažného záväzku voči pôvodnému veriteľovi presiahol jeden rok. Toto zistenie jednoznačne vyplýva z podania navrhovateľa ako aj z listinného dôkazu, z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa

15. 12. 2011. V takom prípade platná právna úprava nevyžaduje ako podmienku postúpenia pohľadávky vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru pred postúpením pohľadávky.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Trnave zo dňa 30. 11. 2015 sp. zn. 23Co/483/2014-102 „Podľa názoru odvolacieho súdu úpravou § 92 ods. 8 (predtým 7) mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu NBS. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

Odvolací súd poukazuje tiež na to, že žalobca nie je oprávnený poskytovať úvery a preto ich nemôže vo vlastnej réžii spravovať. Banky disponujú osobitným povolením poskytovať úvery (§ 3 zákona o bankách). S poskytovaním úverov úzko súvisí aj správa splatných a nesplatných úverov, pričom túto činnosť nemožno oddeliť od poskytovania úverov. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je pritom úkon, ktorý možno podradiť pod pojem spravovanie úveru. Vzhľadom na uvedené žalobca zrejme nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 19. 11. 2015 sp. zn. 11Co/898/2014: „Odvolací súd uvádza, že v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky) a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy potom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Nakoľko v konaní žalobca takýto dôkaz nepredložil, a to písomnú výzvu banky Slovenskej sporiteľne a.s., takéto postúpenie pohľadávky je neplatné v zmysle § 39 OZ pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktorou je existencia písomnej výzvy banky klientovi na plnenie peňažného záväzku, s ktorou je klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní.

Odvolací súd akcentuje na to, že podľa predmetnej zmluvy o splátkovom úvere splatnosť poslednej zmluvne dojednanej splátky bola dohodnutá na 20.10.2013, pričom celkovo mal žalovaný uhradiť 4 747,80 eur a žalobca nadobudol pohľadávku vo výške 5 303,07 eur (z toho podľa prílohy zmluvy o postúpení pohľadávok výška omeškaných splátok predstavovala sumu 5 297,15 eur) na základe zmluvy o postúpení pohľadávok už dňa 27. 9. 2012, t.j. počas trvania úverového vzťahu. Z listu žalobcu z 15.10.2012 jednoznačne vyplýva, že k oznámeniu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru došlo až po postúpení pohľadávky, a to nie bankou Slovenskou sporiteľňou a.s., ktorá s odkazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách na to nebola oprávnená.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd sa stotožňuje so správnym záverom súdu prvého stupňa ohľadom neexistencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, a preto potvrdzuje rozsudok ako vecne správny podľa 219 ods. 1 O.s.p..“

Súd preto konštatuje, že dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky banky, ktorú má voči svojmu klientovi - dlžníkovi z platnej a účinnej zmluvy o úvere je možné len vo vzťahu k splatným nárokom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z.z. bez bankového povolenia nemôže nikto poskytovať úvery a pôžičky v rámci predmetu svojho podnikania alebo predmetu inej svojej činnosti, z návratných peňažných prostriedkov získaných od iných osôb na základe verejnej výzvy, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka. 22)

Podľa § 17 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. pôvodný veriteľ je povinný o postúpení podľa odseku 1 spotrebiteľa bezodkladne informovať; to neplatí, ak pôvodný veriteľ po dohode s nadobúdateľom práv naďalej spravuje spotrebiteľský úver vo vzťahu k spotrebiteľovi.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že nikto iný ako banka alebo osoba podľa osobitného zákona nesmie poskytovať úvery. Pod poskytnutím úveru nemožno chápať len uzavretie úverovej zmluvy a splnenie si zmluvného záväzku poskytnúť dlžníkovi na požiadanie určitú sumu, ale aj celkovú správu úveru, teda inkasovanie splátok, vedenie úverového účtu a pod.. Preto, ak by mohla banka v prípade kvalifikovaného omeškania vykonať také postúpenie, na základe ktorého by došlo k zmene v osobe veriteľa, ktorý by stúpil do všetkých práv a povinností pôvodného veriteľa - banky a ten by ďalej viedol úver, došlo by tým k obchádzaniu zákona, pretože hoci by aj poskytovala úver oprávnená osoba, ďalej by všetky práva a povinnosti mohol vykonávať iný subjekt, ktorý nemôže v rámci svojho podnikania poskytovať a teda ani spravovať úvery.

Súd ďalej poukazuje na to, že právo na úrok, poplatok za vedenie účtu či iné zmluvné nároky zo zmluvy o úvere patria len vtedy, ak bude poskytnuté náležité plnenie a len zo zmluvného - synalagmatického vzťahu. Ak teda by aj banka mala záujem postúpiť splatné pohľadávky pri úvere, z ktorého vyplýva dlžníkovi právo splácať úver v splátkach (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatnenie nároku na predčasné splatenie úveru), jej pohľadávku tvoria len splatné splátky a nevrátená - nezaplatená istina, ktorú však má právo veriteľ splácať v dohodnutých splátkach. Nárok na úroky ani poplatky za vedenie účtu či iné nároky, ktoré môžu vzniknúť z takéhoto zmluvného vzťahu (už vôbec nie dohodnuté splátky) nemohol vzniknúť, pretože tieto vzniknú len z platného zmluvného vzťahu v budúcom období. Preto súd sa stotožňuje so všetkými vyššie uvedenými vyslovenými názormi odvolacích súdov v právoplatne skončených konaniach o tom, že nie je možné postúpiť celú pohľadávku z úverovej zmluvy bez vyhlásenia mimoriadnej splatnosti postupcom.

Osobitne je potrebné zdôrazniť, že postúpenou pohľadávkou sa postupuje peňažná pohľadávka s príslušenstvom, ktoré musí v čase postúpenia existovať, teda musí byť splatné, avšak nevykonáva sa zmena v osobe veriteľa v platnom záväzkovom vzťahu. (na porovnanie - postúpenie pohľadávky zo zmluvy o dielo - ceny pred vykonaním diela).

Súd preto riadiac sa preferenciou výkladu právneho úkonu v prospech jeho platnosti <<http://www.najpravo.sk/judikatura/obcianske-pravo/pravne-ukony/platnost-pravnych-ukonov/preferencia-vykladu-pravneho-ukonu-v-prospech-jeho-platnosti.html>> v zmysle konštatovaní podľa odôvodnenia nálezu Ústavného súdu SR z 1. apríla 2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, najmä ak sa nejedná o právny úkon medzi účastníkmi konania a účastníkmi právneho úkonu nie je spochybňovaný, zotrváva na tom, že nemohlo dôjsť k neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky ako celku, ale zmluva o postúpení pohľadávky bola neplatná len v časti prevodu pohľadávky, ktorá nebola splatná a ktorá zodpovedala povinnosti banky viesť a spravovať poskytnutý úver, teda účinná a platná bola pri postúpení všetkých splatných pohľadávok. Bez ohľadu na vyššie uvedený názor, vzhľadom na čiastočnú platnosť pôvodného rozsudku v zaväzujúcej časti, ani zistená absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky nič nemôže sa odraziť v inom rozhodnutí.

Vzhľadom na uvedené súd zotrval svojom pôvodnom rozsudku, teda jeho časti, ktorou priznal navrhovateľovi nárok a ktorá bola rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutá.

Pokiaľ sa týka pokynu odvolacieho súdu odstrániť rozpory v tvrdení o dobe a čase uplatnenia predčasného splatenia úveru zo strany pôvodného veriteľa, súd sa v tomto prípade spravoval výpisom z účtu, z ktorého zistil, že o úvere a úrokoch, rovnako poplatku za správu úveru boli vykonávané zápisy na úverovom účte do 31.10.2011, teda úver k uvedenému dňu trval a nedošlo k odstúpeniu od zmluvy a uplatnenia nároku na predčasné splatenie úveru, nakoľko by došlo minimálne k prekvalifikácii úveru na iný úverový účet bez možnosti účtovania úrokov. Navyše bez súčinnosti účastníkov konania, navrhovateľa a odporcu súd nemá reálne možnosti odstránenia rozporov a prípadné nezrovnalosti bude vykladať v prospech spotrebiteľa, pretože pri postúpení pohľadávky musí banka odovzdať všetky podklady postupníkovi, čo samotná banka viacej krát v iných konaniach zdôraznila, teda že nedisponuje žiadnymi podkladmi, ktoré odovzdala na základe zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 92 ods. 5 ZoB). Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi

aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka). Preto ak navrhovateľ nemieni použiť časť dokumentácie ako dôkaz, bez toho aby takýto dôkaz (odstúpenie od zmluvy, predčasná splatnosť) použil a predložil odporca - dlžník, súd nemá ako požadované údaje získať. Preto súd sa v rámci kontradiktórnosti konania riadi len zásadou hodnotenia dôkazov a tvrdených skutkových okolností bez prevzatia vyšetrovacej inkvizičnej metódy materiálnej pravdy.

Vzhľadom na uvedené súd návrh v plnom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania sa opiera o ust. § 142 ods. 2 OSP, nakoľko v konaní bola v prevažnom rozsahu úspešná odporkyňa, ktorá si však trovy konania neuplatnila a súd takéto nároky z obsahu spisu nezistil, náhradu trov konania odporkyňi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).